

Jakec kozla jahal.

Strl povodeu vozal,
 Prost utekel kozel;
 Zdolaj ob potoci
 Pase se na loci.
 Sočna tam je trava,
 Kozlu paša zdrava;
 Kozel brado ima,
 Z njo oblastno kima,
 Ker mu paša tekne,
 Zdaj in zdaj kaj blekne,
 In roge nastavlja.
 Muha ga ujeta
 Kozel zlobno gleda,
 Sit redilne trave,
 Išče si zabave.
 Da pa z glavo kima,
 Kozel povod ima!
 Jakec, glej, ongavi
 Bliža se po travi;
 Ne da bi mi risal,
 In račune pisal,
 Bil domá po šoli —
 Plazi se okoli!
 H kozlu gré brez straha —
 Morda ga zajaha?
 Res, prav to namerja
 Jakec tič brez perja.
 Kaj če kozel kima,
 In rogove ima —
 Potepenče mlado
 Zgrabi ga za brado.

Jakec z nogo migne,
 V priči nanj se dvigne;
 Tamkaj ob potoci
 Jaha ga po loci;
 A zabava krasna
 Zdi se mu počasna.
 Onostran potoka
 Tam je lepša loka,
 Tam se lepše jaha,
 Jakec, dé brez straha. —
 Glej, že v misli prvi
 S kozlom je na brvi;
 Sredi pa brvice
 Zabledi mu lice,
 Roka mu upade,
 Ne drži več brade.
 Jakca v sedlu zgane
 Kvišku kozel plane,
 Zgane, da omahne,
 V vodi se oplahne . . .
 Ježa je končana,
 Jakec — miš oprana,
 Leze iz potoka
 In premilo joka,
 Joka, premišljuje,
 Čaka ga še huje:
 Leskovače olje,
 To ne bo najboljše!

Vnèslav.

Premeteni kosec.

Skopuh si najme kosca in ga pošlje zgodaj na travnik.
 Odhajajočemu reče: »Kadar posedejo drugi v travo
 k jedi ali kosilu, stôri tudi tako. Mislijo naj, da tudi ti
 ješ.« Kosec kosi in ko drugi sedejo k zajutreku, sede
 tudi on. Čaka in čaka, a nikdo mu ne prinese niti za-
 jutreka, niti kosila. Zato sname koso in maha s kosiščem
 samim do večera. Tedaj pride skopuh delo pogledat.
 »Kaj si delal, da nisi skoro nič pokosil?« Kosec mu od-
 govori: »Ko so drugi jeli in v travi ležali, počenil sem
 tudi jaz in mislili so, da jem; ko so drugi kosili, mahal
 sem tudi jaz, a le s kosiščem, in mislili so, da kosim.«

Spretni risar.

